UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Rev: Et Eximii Patris P. Francisci Aloysii Kamperger E Societate Jesu Ss: Theologiæ Doctoris ejusdémque olim in Carolo-Ferdinandæa Universitate Pragensi Professoris Publici & Ordinarij Dein ...

Kamperger, Franz Alois

Eystadii, 1705

Articulus I. An Deus sit simplex, seu incompositus realiter?

urn:nbn:de:hbz:466:1-84291

Visual Library

QUÆSTIO TERTIA.

De

ATTRIBUTO SIMPLICITATIS DIVINÆ.

ARTICULUS I.

An DEUS sit Simplex, seu incompositus realiter?

REsp. *Affirmativè. Patet* ex Lateranensi cap. Firmiter: & *probatur.* Omne compositum est posterius partibus componentibus; causatur enim, & principiatur ab illis, sed Ens primum, quale est DEUS, non est aliquo posterius: ergo non est compositum. 2. DEUS est Causa prima; sed Causæ primæ repugnat compositio; ergo, &c. *Min. prob.* Causa prima, est causa omnium entium, continétque omne ens; ergo est maximè Ens; sed quod maximè est Ens, est maximè unum; ergo Causa prima est maximè una; ergo excludit omnem multiplicitatem, divisionem, compositionem, &c. 3. Nullum compositum est quoad perfectionem infinitum, sed DEUS, est quoad perfectionem infinitus; ergo non est compositus. *Maj. prob.* Finitum junctum finito non constituit infinitum; sed omnis pars cujuscunque compositi, est quoad perfectionem finita (omnis enim pars est essentialiter incompleta, & una non includit perfectiones partium ceterarum:) ergo nulla pars juncta alijs partibus constituit compositum quoad perfectionem infinitum. *Prob.* 4. à sufficienti énumeratione: quia 1. DEUS non componitur ex materia, & forma: est enim incorporeus, cùm sit Ens perfectissimum, actualissimum, & Causa etiam incorporeorum. 2. non componitur ex Essentia & Existentia: quia Existentia, est realiter DEI Essentia: si enim non esset Essentia, esset accidens; omne autem accidens causatur, & dependet à causa materiali, & consequenter ab efficiente; & ita Existentia DEI esset causata & ab alio dependens. 3. Non ex Natura & supposito: quia Natura divina habet esse perfectissimum; perfectiùs autem est, esse subsistens per se, quàm per distinctam subsistentiam. 4. Non ex partibus integrantibus; quia implicat substantia incorporea composita integraliter, ùt ostendo alibi. DEUS verò est Substantia incorporea, ùt dictum est. Non denique ex substantia & accidente: quia sic DEUS non esset Ens incausatum simpliciter: ineesset enim illi aliquid causatum, nimirum accidens. Deinde illud accidens, vel esset perfectio sine imperfectione, Non primum: quia omne accidens est incompletum, non subsistens per se, &c. adeóque imperfectum. Non secundum: quia DEO nulla ineesse potest imperfectio.

Sed contrà I. De DEO prædicantur diversa prædicamenta: *Substantia* & *Relatio*; ergo in DEO est compositio. *Confir.* Ubi sunt multa in uno, est compositio: in Uno autem DEO sunt tres Personæ. Resp. *N. Conseq.* Nam etiam de eductione, quæ est simplex entitas, prædicantur diversa prædicamenta, Actio & Passio. *Ad Confir.* Resp. Ubi sunt multa in uno tanquam in subjecto receptionis, & per veram unionem physicam, ibi est compositio; conc. ubi sunt multa in uno per identitatem, & tanquam in subjecto denominationis & prædicationis, sicut risibile & admirativum est in homine, nego.

II. Creaturæ assimilantur DEO; sed creaturæ componuntur ex essentia & existentia; ex natura & supposito; ergo & DEUS. *Confir.* DEUS distinguitur per Essentiam, non per Existentiam, nam existere, est commune omnibus; ergo componitur ex Essentia & Existentia. Resp. Creaturæ assimilantur DEO imperfectè & quantùm possunt; conc. perfectè, ultrà quàm possint neg. Cur autem non assimilentur in simplicitate omnimoda. rationem dat August. 6. de Trinit. *quia nihil simplex mutabile est; omnis autem creatura mutabilis. Ad Confir. Negatâ Min. distinguo probationem:* Existentia abstractivè sumta, vel analogicè est communis omnibus; conc. Existentia simpliciter, qualis est DEI vel Existentia sumta univocè; neg.

III. DEO, qui ab æterno est completus essentialiter, adveniunt quædam in tempore, ùt esse dominum, creatorem; ergo in DEO dantur accidentia. *Confir.* in DEO datur quantitas & qualitas: quia datur æqualitas & similitudo Personarum. 2. in quolibet genere datur aliquid primum; ergo etiam datur prima quantitas, &c. vel ergo hæc dantur in DEO, & sic dantur in DEO accidentia, vel si non dantur in DEO, dabitur

dabitur aliquid primum extra DEUM; quod est inconveniens. Resp. DEO adveniunt quædam in tempore purè extrinsecè; conc. intrinsecè, & per compositionem; realem; neg. *Ad 1. Confir. negatô Antecedente*, dico: dari in DEO æqualitatem, & similitudinem analogicè, non autem univocè, & eo modo, quo hæc dantur in creatis. Æqualitas enim & similitudo in creatis, est convenientia plurium in eadem quantitate, vel qualitate. Æqualitas autem, & similitudo Personarum divinarum consistit in hoc, quòd plures Personæ identificentur eidem Naturæ. Nihilominus sicut prædicata, quæ sunt attributa in creatis, appellantur etiam attributa DEI, licet reipsâ sint Essentia DEI; ita convenientia Personarum divinarum in prædicatis, quæ in creatis fundant similitudinem, ùt sunt: Sapientia, Iustitia, &c. in DEO similiter appellatur similitudo, licet revera non sit tam similitudo, quàm identitas cum tertio: nos enim de divinis ex defectu specierum propriarum, loqui cogimur impropriè ad instar rerum creatarum, quarum species habemus. *Ad 2.* Resp. sequitur dari extra DEUM aliquid primum secundùm quid, & in certo genere; conc. aliquid primum simpliciter, quod nihil omninò habet prius se; nego. Prima quantitas vel qualitas sunt prima in genere quantitatis, qualitatis, non sunt tamen prima simpliciter, sed habent aliquid prius se, alterius generis, nimirum substantiam creatam; ipsa verò substantia creata prima, habet DEUM priorem se.

Artic. II. *An inter Perfectiones divinas absolutas detur Distinctio & Compositio Rationis?*

Resp. Distinctionẽ Rationis consistere in hoc, quòd res unica, pluribus æquivalẽs, concipiatur conceptibus plurib' inadæquatis. Cùm autem res possit dupliciter concipi inadæquatè, nimirum propriè & *secundùm rationem conceptam* & impropriè seu *quoad modum concipiendi*: duplex quoque erit Distinctio Rationis. una *quoad rationem conceptam*, altera *quoad modum concipiendi*. Distinctio Rationis *quoad rationem conceptam* est, cùm res eadem ita concipitur inadæquatè, ùt nunc concipiatur in ordine ad unum, nunc ad aliud connotatum realiter distinctum; & consequenter, ut nullus eorum conceptuum involvat formaliter alterum, nec implicitè, nec explicitè: ùt si concipias hominem semel relatè ad sensationem, dicendo: *animal*. semel ad discursum, dicendo: *rationale*. Quorum conceptuum neuter involvitur in altero; non quidem explicitè, ùt per se patet, nec implicitè: quia involvi formaliter implicitè in altero, est involvi tanquam definitionem in definito, ùt animal rationale in homine; aut tanquam explicativum essentiæ in conceptu essentiæ, ùt Ens à se, in DEO. vel tanquam transcendens in transcenso, ùt ens in differentijs in mea sententia, aut tanquam transcensum in transcendente, sicut differentiæ secundùm quosdam in conceptu entis; nullo autem horum modorum animal & rationale involvuntur invicem. Distinctio Rationis *quoad modum concipiendi* est, quando res sic concipitur pluribus conceptibus inadæquatis, ùt licèt non concipiatur ad connotata diversa; aliter tamen, ac aliter pluribus conceptibus concipiatur; videlicet modò abstractè, modò concretè, ùt *DEUS & DEItas*. modò implicitè, modò explicitè, ùt *homo & animal rationale*. modò directè, modò indirectè, ùt *homo & animal hominis*. modò solùm explicitè, modò partim explicitè, partim implicitè, ùt *animal & animal hominis*; Omnes enim hi conceptus differunt ex modo concipiendi, licet non ex connotatis, ùt patebit consideranti: ad eum ferè modum, quo oculus eandem albedinem videt diversimodè, clarè vel obscurè, licet per claram visionem nihil quo ad objectum visum cognoscat, quàm per obscuram, tam quoad rectum, quàm obliquum. Porrò sicut Distinctio Rationis est duplex; ita compositio. Una est propria, & quoad rationem conceptam, quando conjunguntur plures conceptus distincti propriè, sive tales quorum neuter implicitè, vel explicitè involvit formaliter alterum, ùt si dicam: *animal rationale*. Altera Compositio est impropria, & præcisè quoad modum, quando conjunguntur plures conceptus ejusdem rei distincti solùm quoad modum concipiendi juxta factam expositionem; sive tales quorum unus non respicit connotatum aliud, quàm alter. & unus includit formaliter aliquomodo alterum: ùt *DEUS est DEItas. Homo est animal rationale*, &c. His positis.

Dico; Inter divinas perfectiones, ùt divinas, non dari Distinctionem Rationis propriè dictam, sed tantùm impropriam. *Prob. 1. pars*: Omnis Perfectio divina, ùt divina, involvit formaliter implicitè omnes ceteras; ergo non datur inter eas Distinctio Rationis propria. *Consequentia patet* ex præmissa explicatione. *Antecedens probatum est* Quæst. 2. Artic. 3. *Probatur 2. pars*: Eadem entitas, quæ est DEUS, potest concipi modò abstractè, modò concretè, ùt: *DEUS, DEItas; DEUS Sapiens, Divina Sapientia, &c.* modò implicitè, dicendo: *DEUS est Ens à se*; vel: *Ens simpliciter*; modò explicitè dicendo: *DEUS est Justus, Sapiens, &c.* modò directè: *DEUS est Sapiens, &c.* modò indirectè: *Sapientia divi-*